

Amts 2den Valgfreds (Berg), da dette Forslag ogsaa omhandler den Bane, jeg siger til, og som jeg ønsker maa blive udført, nemlig gjennem Odsherred. Paa det ærede Medlems Forslag findes ogsaa en Antydning af en Bane, som skulde gaa fra et Punkt paa den nordvestjællandske Bane ind igjennem Odsherred og ud til Griben med en Havn der. Jeg omtalte denne Sag noget udførlig ved 1ste Behandling af dette Lovforslag, saa jeg behøver ikke at gjentage det nu. Vel indeholder det ærede Medlems Forslag ikke en bestemt Tid, hvornaar denne Bane skulde bygges, og jeg beslaager meget, at der, saa ofte der bliver Tale om en Bane til Odsherred, aldrig er nogen Tidsgrænse, men dette Forslag bestemmer dog Noget. Det staar nemlig i § 8, at der til næste Rigsdagssamling skulde fremkomme et Lovforslag, der gaar i den Retning eller senest til den derpaa følgende Samling, altsaa om to Aar, det er dog altid Noget. Naar man har arbejdet i saa mange Aar før at faae en Bane til en Egn, saa griber man jo selv det mindste Halmstraa, som man tror kan nytte noget, før at faae en saadan Bane bygget, men hvorvidt det her kan lykkes, veed jeg ikke nu. Ved dette Forslag er der dog altid et Haab, og jeg vil derfor stemme for det, da det dog mulig kan føre til Noget. Skjøndt jeg har endnu ikke set store Frugter af det Arbejde, man har gjort dernede for at faae en Bane. Der er ikke gjort saa Lidt, der er sendt Adresser til Rigsdagen for flere Aar siden, og der er sendt en Adresse til den daværende Indenrigsminister. Jeg var selv med i Deputationen hos Ministeren, og det lod til, at han stillede sig ikke saa lidt velvillig overfor dette Baneanlæg. Han mente den Gang, at Banerne i visse Aar kunde tages op efter hinanden, saa bad jeg ham om, at den Bane maatte blive en af de første, hvortil han svarede: Nu faae vi at se. Som jeg før har sagt, vil denne Bane være til stor Nytte ikke alene for Befolkningen der paa Egnen, men ogsaa som gjennemgaaende Bane, og det vil maaske blive det eneste Sted, hvor vi kan faae en isfri Havn paa vore Kyster i Forbindelse med Sjælland, hvortil der er en meget kort Overfart. De fleste Talere, der har haft Ordet, har udtalt sig meget kraftigt og varmt for deres Forslag og deres Baner, og har sagt, at den Bane, de ønskede, er den allermost berettigede. Det sigte de allesammen, og det siger jeg ogsaa. Jeg tror, at den Bane, jeg taler om, er ligesaa berettiget som de andre, og den Egn har endnu ikke haft nogen Bane. I de andre Egne har de Baner ikke saa langt fra dem, men i den

Egn, som ligger saa isoleret, har man ingen Bane, og Gud veed, om vi nogenstunde faae en, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) udtalte. Naar først alle Byerne skal have deres Baner, og de skal have deres paa den anden Kant af Sjælland og andre Steder, saa antager jeg, at det vil være længe, inden vi faae en Bane til Odsherred. (Indenrigsministeren [Jungerslev]: Ja det kan nok være). Ja, det tvivler jeg ikke paa, men det er meget beslaageligt for Befolkningen. Den ærede Minister kunde hjælpe os, hvis han havde Øst og Egne dertil, men det forekommer mig rigtig nok, at Odsherred ikke er saa lidt stedmoderlig behandlet i den Retning, naar der først og fremmest tages Hensyn til andre Egne, som har Jernbaner i Forveien, men til os, som ingen Bane har, bliver der intet Hensyn taaget, og vi maa dog være med til at betale ligesaa fuldt som de andre uden at have nogen Nytte deraf. Vi har en 7—8 Mil til den nærmeste Station, og det er virkelig et langt Stykke Vej. Jeg huffer nu ikke Tallet i Diebliffet, men det er godtgjort i en Adresse til Indenrigsministeriet, hvor meget der bliver udført fra Odsherred af Varer, baade med Dampskib og pr. Age til Jernbanen. Befolkningen venter og venter og venter bestandig og jeg vilde ønske, at de ikke skulde blive ved med at vente forgjæves, men det lader jo næsten til det. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Talner: I Dag skrive vi den 23de Marts. Den 23de Februar var denne Sag til 1ste Behandling. Der er altsaa hengaaet en Maaned mellem 1ste og 2den Behandling. Da Thinget ikke vedtog noget Udvalg, saa maatte man efter de sædvanlige Regler have antaget, at 2den Behandling vilde være fulgt temmelig hurtigt ovenpaa 1ste Behandling, men det Modsatte skete jo, og vi have jo hørt en Art Forklaring af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), hvoraf man maaske kan slutte sig til Marsagen til, at det er sket. Vi horte, at det ærede Medlem helst havde set et Udvalg og havde ønsket, at begge Lovforslag vare komne sammen, hvorhos han antog, at det var Thingets Mening, at begge skulde behandles under Et. Hvad det angaar, at han ønskede et Udvalg, saa ser man jo, at Thinget ikke besluttede at nedlætte noget Udvalg, og hvad det angaar, at han antog, at det var Thingets Mening, at begge Sager skulde behandles under Et, kunde det ærede Medlem have Ret deri, dersom Thinget havde besluttet Udvalg den Gang; thi da vilde der gaaft skikert deri have ligget en